

Φυλλάδιο
Επικοινωνίας
των Κατηχητικών
Συνάξεων
I. M. Ρόδου
Έτος 60
Τεύχος 150

Κοινωνία Θεού

Στη Ρώμη ζούσε κάποτε μια κοπέλα που την έλεγαν Ευσεβία. Οι γονείς της ήταν πλούσιοι άρχοντες και πολύ ευλαβείς. Ήταν έδωσαν στην κόρη τους χριστιανική ανατροφή. Όταν η Ευσεβία έφτασε σε ηλικία γάμου, τη ζήτησε για γυναίκα του κάποιος ξακουστός άρχοντας. Οι γονείς της δέχτηκαν την πρόταση κι άρχισαν τις προετοιμασίες του γάμου. Όμως, η Ευσεβία, είχε όλο της τον νου και την καρδιά της αφιερωμένα στον ουράνιο νυμφίο, τον Ιησού Χριστό και σ' Αυτόν ήθελε να δώσει όλη την αγάπη της. Όταν έμαθε ότι οι γονείς της ήθελαν να την παντρέψουν, αποφάσισε να φύγει κρυφά από το σπίτι της και να γίνει μοναχή. Την απόφασή της την εξομολογήθηκε μόνο σε δύο πιστές της υπηρέτριες και, αφού κι αυτές είχαν μεγάλο πόθο να αφιερωθούν στον Χριστό, άρχισαν όλες μαζί να προετοιμάζονται με νηστεία και σκληραγωγία του σώματος, περιμένοντας τον κατάλληλο καιρό για να φύγουν. Η Ευσεβία μάλιστα μάζεψε όσα στολίδια είχε καθώς και τα καλύτερα από τα φορέματά της και τα έδωσε ελεημοσύνη σε χήρες και ορφανά.

Ήρθε λοιπόν η κατάλληλη στιγμή και ένα βράδυ έφυγαν όλες κρυφά από το σπίτι. Στο δρόμο προσεύχονταν κι έλεγαν : «Κύριε, Ιησού Χριστέ, Υἱέ του Θεού, φώτισέ μας και οδήγησέ μας όπου είναι καλύτερο για τη σωτηρία μας, διότι εσένα αγαπάμε με όλη μας την καρδιά». Πήραν το πλοίο κι έφθασαν στην Αλεξάνδρεια και έπειτα στο νησί της Κω. Έλεγχε μάλιστα στις υπηρέτριες της η οσία: «Μη πείτε σε κανέναν ποια είναι η πατρίδα μας και ούτε να με φωνάζετε Ευσεβία πλέον, αλλά να με λέτε Ξένη. Και δεν θα λέτε ψέματα, γιατί από σήμερα θεωρούμε ξένη, αφού άφησα την πατρίδα μου και τους αγαπητούς μου γονείς, χάρη του Χριστού μας, που έζησε σαν ξένος στη γη».

Ο Θεός ελέγησε την οσία Ξένη και την συνοδεία της στο άγνωστο νησί και έφερε κοντά τους έναν γέροντα ηγούμενο, τον Παύλο, που περνούσε από την Κω επιστρέφοντας από προσκύνημα στα Ιεροσόλυμα. Η οσία Ξένη τον παρακάλεσε να τις διδάξει, πώς πρέπει να ζουν, για να σωθούν. Αυτός τις είπε ότι έπρεπε να γυρίσει στο μοναστήρι του, στα Μύλασα της Καρίας, και ότι, αν ήθελαν, μπορούσαν να έρθουν μαζί του σ' εκείνον τον τόπο, ώστε να τις φροντίζει πνευματικά.

Οι οσίες ακολούθησαν τον γέροντα και κοντά στο μοναστήρι του έκτισαν μια μικρή εκκλησία του Αγίου Στεφάνου κι άρχισαν την ασκητική ζωή. Εκεί κι άλλες γυναίκες έμαθαν για την αγία ζωή της Ξένης κι αφού μαζεύτηκαν αρκετές, δημιούργησαν μια γυναικεία μονή. Οι αρετές της οσίας Ξένης ακτινοβολούσαν παντού. Πάνω από όλα είχε ταπείνωση. Ποτέ δεν υπερηφανεύόταν. Αντίθετα θεωρούσε τον εαυτό της αμαρτωλό και παρακαλούσε το Θεό με δάκρυα να την συγχωρέσει. Είχε τόση πραότητα που ποτέ δεν οργίστηκε εναντίον κανενός.

Έφτασε όμως και η ώρα που η αγία θα άφηνε αυτή τη ζωή. Η ίδια κατάλαβε ότι πλησίαζε αυτή η ώρα και αφού ζήτησε από όλες τις μοναχές να τη συγχωρέσουν και να μη την ξεχάσουν, μπήκε στο ναό, όπου προσευχόμενη και γονατισμένη παρέδωσε το πνεύμα της στους αγγέλους, μπροστά στις εικόνες του τέμπλου. Πάνω από το λείψαν της οσίας Ξένης φάνηκε ένα στεφάνι φωτεινό με ένα σταυρό στη μέση, σημάδι που φανέρωσε ότι ο Θεός τη δόξασε.

Η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη της στις 24 Ιανουαρίου.

Η οσία Ξένη

Όλοι εμείς οι Χριστιανοί πρέπει να θεωρούμε τον εαυτό μας ζένο, πάνω σε τούτη τη γη γιατί η πραγματική μας πατρίδα δεν είναι αυτός ο κόσμος αλλά ο ουρανός και η Βασιλεία του Θεού.

Πάνω από οποιαδήποτε χαρά της ζωής είναι η πίστη στο Χριστό. Γι' αυτήν αγωνιζόμαστε.

Η οσία Ξένη είχε πίστη στο Χριστό και αγωνίστηκε για να Τον αγαπήσει με όλη της την καρδιά. Αυτή η πίστη ήταν και όλη η χαρά της ζωής της. Ο αγώνας της, της χάρισε τις αρετές, την ταπείνωση και την πραότητα, που με την σειρά τους της έφεραν κι άλλα πνευματικά δώρα.

Η ΣΕΛΙΔΑ Της ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ

Πότε οι ελέφαντες
φοράνε παντόφλες:

Ιογκόρα λουλάκ
δι λουκέρα λεό λαύρα

Στο μάθημα των

Αγγλικών:

- Τοτό, πώς θα πούμε

σε έναν Άγγλο έλα

εδώ:

- Come here κυρία!

- Μπράβο! Και πώς θα
του πούμε πήγαινε εκεί;

- Ε, θα πάω στο σημείο
εκείνο και θα πω πάλι
come here!

Η δασκάλα στον καινούριο μαθητή:

- Από πού ήρθες παιδί μου;
- Από το Διδυμότειχο κυρία.
- Μπράβο! Έλα να μας το γράψεις στον πίνακα!
- Ε,ε,ε συγνώμη κυρία! Από την Άρτα ήρθα!

- Πότε ατόμα δουλεύετε εδώ:

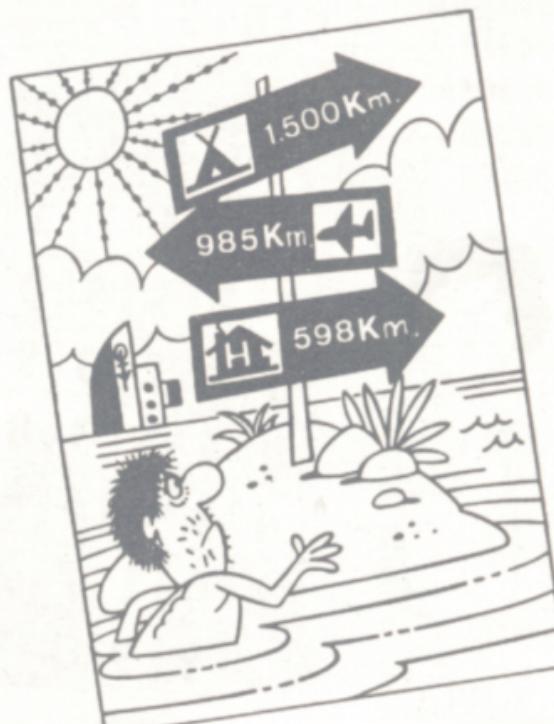
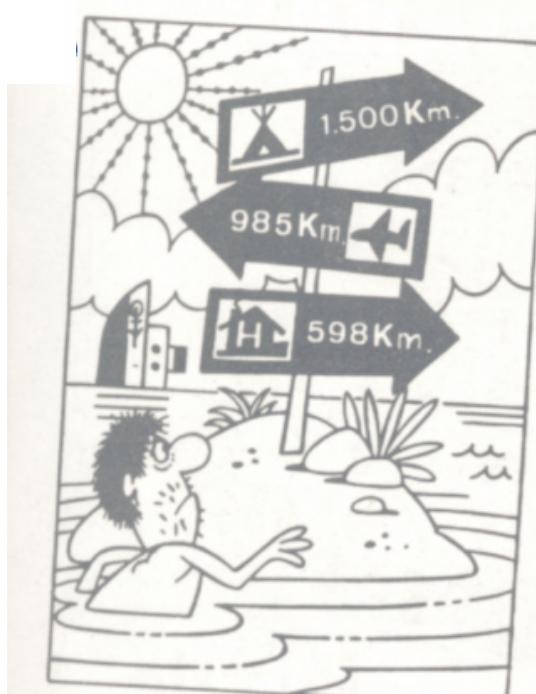
- Με το αφεντικό 11.

- Και χωρίς το αφεντικό:

- Άβτα, χωρίς το αφεντικό, κανείς δεν δουλεύει!

Πες ένα χρώμα!

Γνωρίζεις ότι 3 στους 5 θα απαντήσουν
κόκκινο: ! ! !

Βρείτε
τις
διαφορές